

РЕШЕНИЕ

№ 16214

гр. София, 27.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 27.03.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Биляна Икономова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **1986** по описа за **2026** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Агенция „Пътна инфраструктура“ (АПИ), чрез процесуалния и представител юрк. Г., срещу Решение № 41/06.01.2026 г., постановено по АНД № 20251110216467 по описа за 2025 година на Софийски районен съд, 132-ри състав, с което е отменен Електронен фиш за налагане на „имуществена санкция“ за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН]/13.08.2021 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, с който на основание на „ДМ Ауто Сървис“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е наложена за нарушение на чл. 139, ал. 5 и 7, вр. чл. 102, ал. 2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП./, на основание чл. 179, ал. 3б, вр. чл. 187а, ал. 1 и 2, т. 2 от ЗДвП., „имуществена санкция“ в размер на 2500,00 лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния закон - касационно основание по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК, във връзка с чл. 63 ЗАНН. Касаторът счита, че СРС неправилно е приел, че законодателят не е предвидил възможност за ангажиране на административнонаказателна отговорност по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. с издаването на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП. Моли съда да отмени обжалваното решение и да постанови решение, с което да потвърди издадения електронен фиш, като правилен и законосъобразен. Претендира юрисконсултско възнаграждение съгласно чл. 63д, ал.4 от ЗАНН, вр. с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ (ЗПП), в размер, определен съобразно чл. 27е от Наредбата за заплащането на

правната помощ.

В съдебно заседание касаторът, редовно призван, не изпраща представител.

Ответникът „ДМ Ауто Сървис“ ЕООД, редовно призван, се представлява от адв. М., излага становище за неоснователност на касационната жалба, съответно за правилност на оспорения съдебен акт. Претендира разноси по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор П., моли да бъде оставено в сила решението на СРС.

Административен съд София – град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, намира следното от фактическа страна:

Съставът на СРС е установил от фактическа страна, че на 13.08.2021 г. на „ДМ Ауто Сървис“ ЕООД бил издаден от АПИ електронен фиш за налагане на имуществена санкция № [ЕГН] за нарушение, установено с устройство № 10182, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата, намиращо се на път А-6км 50+427. Нарушението е квалифицирано по чл. 102, ал. 2 ЗДвП и на основание чл. 187а, ал. 1 и 2, т. 2, вр. чл. 179, ал. 3б ЗДвП на дружеството-собственик на ППС била наложена имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

Съобразявайки така описаната и възприета фактическа обстановка, СРС е постановил обжалваното решение.

За да отмени обжалвания пред него ЕФ СРС приема, че не е спазена процедурата, предвидена в закона, за ангажиране на административно -наказателната отговорност на дружеството. Това е така, защото ангажирането на административнонаказателната отговорност по чл. 179, ал. 3б ЗДвП с издаване на електронен фиш при условията на чл. 189ж ЗДвП е недопустимо. Съдът е съобразил и разпоредбата на чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 на Комисията от 28 ноември 2019 г. относно подробните задължения на доставчиците на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, минималното съдържание на заявлението за област на Европейската услуга за електронно пътно таксуване, електронните интерфейси, изискванията за съставните елементи на оперативната съвместимост и за отмяна на Решение 2009/750/ЕО. Посочил е, че дружеството не е следвало да бъде директно санкционирано, а да му се предостави възможност да заплати дължимата пътна такса. По тези съображения, подробно мотивирани, СРС е отменил ЕФ, като незаконосъобразен.

Предвид установеното съдът намира, че при преценка на събраните доказателства не са допуснати нарушения. Съображенията на касатора в тази насока намира за неоснователни и неподкрепени от установеното. При преценка на събраните доказателства съдът ги е обсъдил всестранно, обективно и пълно.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

Същото е постановено при пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина и при правилно приложение на материалния закон. В тази връзка доводите в касационната жалба са неоснователни.

Към датата на извършване на нарушението законодателят е предвидил възможност за издаване на електронен фиш само и единствено за нарушения на чл. 179, ал. 3 от ЗДвП, но не и за нарушения по чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, поради което издаденият електронен фиш за ангажиране отговорността на нарушителя за извършеното от него административно нарушение е незаконосъобразен и следва да бъде отменен само на това основание.

Така, съгласно чл. 189е, ал.1 и 2 от ЗДвП. актовете за установяване на административни нарушения по чл.179, ал. 3 - 3в се съставят от длъжностните лица на службите за контрол по чл. 165, чл. 167, ал. 3 - 3б и чл. 167а съобразно тяхната компетентност (ал.1), като при установяване на нарушение по чл. 179, ал. 3 - 3б преди съставяне на акт за установяване на административно нарушение, контролните органи уведомяват нарушителя за възможността да заплати таксата по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. Когато актът за установяване на нарушението се съставя в отсъствие на нарушителя, възможността за заплащане на тази такса се предоставя с връчването на акта (ал. 2). Посочената разпоредба ясно и категорично постановява, че за административни нарушения по чл. 179, ал. 3 - 3в се съставят актове за административни нарушения, както и компетентността на органите, които ги съставят. По същия категоричен начин, следващата разпоредба на чл. 189ж, ал. 1 от ЗДвП. предвижда, че при нарушение по чл. 179, ал. 3, установено и заснето от електронната система по чл. 167а, ал. 3, може да се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба или имуществена санкция в размер, определен за съответното нарушение.

Настоящият състав счита, че следва да намери приложение чл. 2, § 7 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2020/204 и че в случая едва след уведомяване от страна на доставчика на електронна услуга за събиране на пътни такси на собственика и ползвател на ППС относно отстраняване на техническата нередовност в бордовото устройство и при проявено бездействие от ползвателя на услугата, е следвало да се пристъпи към ангажиране на АНО на водача на ППС, като последвалата нормативна уредба в сила от 01.01.2024 г. в чл. 10б, ал.7-9 от ЗП съобразява това изискване. В случая не се установява, нито се твърди това уведомяване да е било предприето и да е предложена възможност за отстраняване на нередовността, преди да се образува административнонаказателно производство.

Въззивният съд е изложил подробни мотиви в тази връзка, които се споделят и от настоящата инстанция.

Отделно от това към момента на разглеждане на делото по същество пред настоящата инстанция, предвидената в закона абсолютна погасителна давност е изтекла. Настоящата съдебна инстанция, съобразява че по въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита чл. 11 ЗАНН препраща към Наказателния кодекс (НК), доколкото в специалния закон не е предвидено друго.

Изтичането на абсолютната погасителна давност е именно от кръга обстоятелства, изключващи административнонаказателната отговорност. Разпоредбата на чл. 81 ал. 3 от НК предвижда, че независимо от спирането или прекъсването на давността наказателното преследване се изключва, ако е изтекъл срок, който надвишава с една втора срока, предвиден в предходния член (чл. 80 ал. 1, а в настоящия случай т. 5 от този член от НК). В конкретния случай давността е била три години, а абсолютната давност (съобразно нормата на чл. 81 ал. 3 от НК) е четири години и половина от момента на извършване на нарушението по аналогия от чл. 80 ал. 3 от НК.

Нарушението е извършено на 13.08.2021 г., поради което и абсолютната давност за наказателно преследване е изтекла още на 13.02.2026 г. ,поради което административно наказателното производство ,образувано с издаването на ЕФ № [ЕГН]/13.08.2021 г., на АПИ следва да се прекрати.

Водим от изложеното при служебната проверка, не се установиха въведените от касатора пороци по чл. 218, ал. 2 от АПК на обжалвания съдебен акт. Процесното решение на СРС се явява обосновано и законосъобразно, а касационните възражения срещу него неоснователни.

По тези съображения, обжалваното решение на СРС, следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора касатора следва да заплати направените от ответника разноси за адвокатско възнаграждение, съгласно представен договор за правна помощ, в който е уговорено, че сумата е заплатена в брой към датата на неговото сключване /стр.15 от делото/ в размер на 220 евро.

По гореизложените съображения и на основание чл. 222, ал. 1 АПК, Административен съд – София град, I-ви касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 41/06.01.2026 г., постановено по АНД № 20251110216467 по описа за 2025 година на Софийски районен съд, 132-ри състав.

ПРЕКРАТЯВА административнонаказателното производство, образувано с издаването на Електронен фиш за налагане на „имущественa санкция“ за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № [ЕГН]/13.08.2021 г., издаден от Агенция „Пътна инфраструктура“, поради изтекла абсолютна давност.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура", БУЛСТАТ[ЕИК], да заплати на ДМ Ауто С.“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] сума в размер на 220 /двеста и двадесет/ евро, равняваща се на 430,28 /четиристотин и тридесет лева и 28 ст./ лева, представляваща сторени пред касационната инстанция разноси за адвокатско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.